

Film:

Wim Wenders (1945)

Regisseurs, BRD 1949-1990

Roadmovie-liefhebber Wim Wenders beleeft zijn glorietijd in de jaren tachtig als hij achter elkaar de Gouden Leeuw in Venetië en de Gouden Palm in Cannes wint.

Ernst Wilhelm Wenders wordt in 1945 geboren in Düsseldorf als zoon van een chirurg. Op jonge leeftijd raakt hij gefascineerd door films, vooral Amerikaanse. Hij studeert medicijnen en filosofie maar haakt al snel af.

Wenders gaat naar de filmacademie in München waar hij in 1970 afstudeert met 'Summer in the City', over een man die is vrijgekomen uit de gevangenis en door de straten van Berlijn zwerft. Uit het verhaal blijkt Wenders grote liefde voor de roadmovie, een film waarin iemand zichzelf vindt door het maken van een reis. Dit thema komt ook terug in zijn doorbraak 'Alice in den Städten' (1973) waarin Rüdiger Vogler door verschillende Europese steden zwerft. Met deze reis verbeeldt Wenders ook een ander stokpaardje: de Amerikanisering van de Europese stad.

'Falsche Bewegung' (1975) is gebaseerd op het boek 'Wilhelm Meisters Lehrjahre' van Goethe. Wilhelm Meister wil schrijver worden en trekt de wijde wereld in om mensen te leren kennen. De film betekent de doorbraak van de zestienjarige Nastassja Kinski, de dochter van Klaus Kinski. In 1977 verschijnt 'Der amerikanische Freund', naar de roman 'Ripley's Game' van Patricia Highsmith. In de film wordt de Duitse Jonathan Zimmerman (Bruno Ganz) gecorrumpeerd door de Amerikaan Tom Ripley (Dennis Hopper).

Na deze film krijgt Wenders een uitnodiging van Francis Ford Coppola om in de VS te draaien. Het project moet gaan over de Amerikaanse detectiveschrijver Dashiell Hammett. Coppola en Wenders krijgen echter ruzie over geld en de productie loopt enorme vertraging op. 'Hammett' verschijnt pas in 1982. Wenders verwerkt zijn ervaringen ondertussen in 'Der Stand der Dinge' (1982), waarin een crew op de set in Portugal moet wachten op nieuwe financiering. De film wordt in Venetië bekroond met de Gouden Leeuw.

Wenders' bekendste werk is 'Paris, Texas' (1984). Hierin gaat een man (Harry Dean Stanton) op zoek naar zijn ex-vrouw (Nastassja Kinski) die hem heeft achtergelaten met hun zoontje. Voor de film krijgt de regisseur de Gouden Palm in

Cannes. Wenders keert vervolgens terug naar Duitsland en maakt daar 'Der Himmel über Berlin' (1987), dat speelt in het gedeelde Berlijn. In 1993 komt het teleurstellende vervolg uit 'In weiter Ferne, so nah!' waarin Wenders de problemen van de inmiddels verenigde stad filmt.

Vanaf de jaren negentig heeft Wenders minder succes. 'The End of Violence' (1997) is het eerste deel in zijn matig ontvangen Los Angeles-trilogie. De andere delen zijn 'The Million Dollar Hotel' (2000) en 'Land of Plenty' (2004). Wenders wordt verweten moralistisch te zijn, wat te maken zou kunnen hebben met zijn terugkeer naar het rooms-katholicisme. Meer lof krijgt hij voor zijn documentaires. De bekendste is 'Buena Vista Social Club' (1999), over Cubaanse muzikanten.

Wenders trouwt in 1993 met zijn vijfde vrouw Donata Wenders. Het paar woont afwisselend in Berlijn en Los Angeles.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/557/wim-wenders-1945>